

Endelig foreslaar Socialdemokraterne, at Amdtsraadet selv skal vælge sin Formand. Det finder jeg ikke, der i Øjeblikket er den samme Trang til, som der har været i tidligere Tid, før vi fik den almindelige Valgret. I Øjeblikket er det jo saaledes, at der hersker almindelig Valgret baade ved Amdtsraadsvalgene og ved kommunale Valg, og da vi nu har parlamentariske Regeringer, som er fremgaaet af et Flertal i dette Ting, vil man ogsaa kunne vente, at de Embedsmænd, de udnævner til Amtmænd, vil sidde ind med saadanne Kvalifikationer og være valgt paa et saadant Grundlag, at de vil kunne røgte deres Stilling som Amdtsraadsformand heldigt. Jeg ser ikke andet end, at navnlig det nye Sæt Amtmænd, vi har faaet ud, røgte deres Embede paa en udmærket Maade. Og man maa ikke glemme, at det er langt vanskeligere at vælge Formanden for et Amdtsraad end f. Eks. Formanden for et Byraad eller Sogneraad, thi Amtet har jo en saa stor Udstrækning, at det ikke vil være let for nogen Mand at være Formand for Amdtsraadet uden at tage Bopæl i Amtets Hovedstad, om jeg saa maa sige, altsaa Amdtskøbstaden, og det er dog vel ikke mange Amdtsraadsmedlemmer, som kan indlade sig paa det. Arbejdet som Amdtsraadsformand vil dernæst optage en Mand overordentlig meget mere end at være Byraadsformand eller Sogneraadsformand. Efter mit Skøn er der knyttet betydelige Vanskeligheder hertil. Jeg mener i og for sig ikke, at man ikke godt kunde finde Folk, der var kvalificeret til at være Amdtsraadsformand, men jeg mener, at det vil være i høj Grad upraktisk, som Forholdene ligger, at give sig ind paa den Vej. Derfor mener jeg ikke, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Amdtsraadene selv skal vælge deres Formænd, paatrænger sig til Løsning nu.

Jeg vil gerne til Slut sige, at jeg finder Ministerens Lovforslag meget vel egnet til at blive ophøjet til Lov, og jeg finder ikke, at der er Anledning til store eller mange Ændringer i det. Jeg synes, at Indenrigsministeren og hans Embedsmænd ved Affattelsen af dette Lovforslag har vist, hvad vort Indenrigsministerium saa ofte har vist, at det har en udmærket Forbindelse med Kommunerne og Forstaaelse af det kommunale Styre. Vort Indenrigsministerium har altid været saa heldigt at have dygtige Folk, som har forstaaet deres Sager vel. Det synes jeg har givet sig Udslag ogsaa i det Lovforslag, her er fremsat, og det har jeg ønsket at fremhæve.

Sundbo: I den sidste Udtalelse af den ærede Ordfører for Venstre kan jeg være ganske enig, at vi har et udmærket Indenrigsministerium, som giver gode Oplysninger og affatter sine Lovforslag med den fornødne tekniske Dygtighed. Jeg kan ogsaa gerne medgive, at vi har en dygtig Indenrigsminister, men vi ved jo ikke, hvor længe vi har ham. Man ved i det hele ikke, hvor længe vi har saadanne udmærkede Ministre; der kan let komme den Dag, da vi ikke har dem mere. Man ser jo, der kan opdukke Farer paa de allermærkværdigste Steder og fra de vidunderligste Personer, og navnlig, da jeg har hørt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil faa Ordet efter mig, ved jeg jo ikke, om den højtærede Indenrigsminister sidder her ved Lovforslagets videre Behandling. Da jeg, medens den ærede foregaaende Taler havde Ordet, et Øjeblik saa, at den højtærede Indenrigsminister ikke var her, skælvende jeg, for jeg kunde ikke vide, hvad der kunde ske, og hvorledes vi skulde klare os med dette Lovforslags Behandling, naar den højtærede Indenrigsminister allerede var gaaet, inden han havde hørt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Naar Ministre saaledes gaar i Fare, hvor de gaar, er det jo rigtigt, at vi skal glæde os over dem, saa længe vi har dem, men da der let kan times dem noget menneskeligt, er det ogsaa rimeligt, at vi træffer Forholdsregler for, hvad der skal ske, naar vi faar en anden Minister.

Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, sagde, at der var ingen Politik i disse Forslag, ingen politiske Principspørgsmaal. Det er jo netop det, der er. Der er de gamle politiske Principspørgsmaal, de evigt gamle Spørgsmaal, havde jeg nær sagt, der altid har været fremme, naar der har været Tale om kommunale Valg og kommunale Valgmaader, nemlig Hovedspørgsmaalene om Valgretsalderen, om, hvor længe Vælgeren skal have opholdt sig i Kommunen, hvor megen Skat han skal have betalt, hvor lang Tid forud han ikke maa have nydt offentlig Understøttelse. Det ærede Medlem maatte da ogsaa selv, om jeg saa maa sige, slaa sig paa Munden, idet han et Øjeblik efter, at han havde sagt, at der ingen politiske Stridsspørgsmaal var, gav sig til at rippe op i saadanne Stridsspørgsmaal og gøre Rede for, hvorfor han ikke kunde gaa ind paa Ændringer paa disse Punkter. Det ærede Medlem kunde for øvrigt godt have sagt, hvorfor der ikke var megen Grund til at behandle det Forslag, der er fremsat af Indenrigsministeren, sær-